

תת"ע 10604/10/13 - מדינת ישראל נגד אלעד עובד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

15 מאי 2014

תת"ע 10604-10-13 מדינת ישראל נ' עובד

בפני כב' השופט אביטל חן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלעד עובד

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בביצוע עבירה של שכרות, בכך שביום 23/8/13 בשעה 03:00 לערך נהג ברכב בהיותו שיכור כשבגופו אלכוהול בריכוז 435 מיקרוגרם.

בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי אין זו הפעם הראשונה בה נוהג הנאשם בשכרות וכי בחודש 11/2008 ביצע הנאשם עבירה זהה, בגינה נשפט ל-8 חודשי פסילה ופסילה על תנאי לחודשיים למשך 3 שנים.

נוכח קיומה של עבירה זהה בעברו של הנאשם, מבקשת התביעה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר מותנה ל-7 חודשים למשך 3 שנים ופסילה שלא תפחת מ-3 שנים.

מנגד, טען הסנגור כי מדובר בכמות אלכוהול לא גבוהה אותה צרך הנאשם בשעה 23:00, כאשר נעצר עוכב לבדיקה על ידי המשטרה מס' שעות לאחר מכן.

ב"כ הנאשם מפנה לממצאי דוח המאפיינים, בה הוגדרה השפעת האלכוהול על הנאשם כ"קלה" וצוין כי הנאשם ביצע את בדיקת המאפיינים בהצלחה.

כן התייחס הנאשם לעבירת השכרות הקודמת שעבר הנאשם בשנת 2008 וטען כי מלבדה אין בעברו של הנאשם עבירות חמורות.

עוד ציין הסנגור כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד לפרנסתו ומסייע בגידול בהחזקת בנו.

במועד הטיעונים לעונש ביקש הסנגור להעיד את הנאשם על נסיבות נהיגתו בשכרות ולהגיש את דוח בדיקת המאפיינים שנערכה לו.

לדברי הנאשם נהג את הרכב בצאתו מהמועדון, וזאת לשם העמדתו בחניון אחר המצוי בסמוך, אשר אינו סגור בשבת,

וזאת על מנת שיתאפשר לו לאסוף את רכבו למחרת היום. בנסיבות הענין, עוכב לבדיקה ונמצא שיכור.

דין וגזירת דין

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הערך החברתי הנפגע בעבירה של נהיגה בשכרות הינו בטחונם ושלומם של המשתמשים בדרך, כאשר מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה שבפני אינה גבוהה משלא נגרם נזק במעשיו של הנאשם.

אין צורך להכביר מלים בנוגע לחומרת העבירה של נהיגה בשכרות, וכבר נאמר לא אחת ע"י בית המשפט העליון כי יש להירתם ולהילחם בהרחקת נהגים מסוכנים פורעי חוק מהכביש בכל דרך אפשרית (ראה: **רע"פ 6439/06 קריטי נגד מדינת ישראל; רע"פ 6418/07 כהן נגד מדינת ישראל ורע"פ 1392/09 נתן אבנילוב נ' מדינת ישראל**)

על חומרת העבירה ניתן ללמוד מהעונש הקבוע לצד העבירה, שהינו פסילת מינימום ל-24 חודשים. בכך ביטא המחוקק עמדתו כי יש להחמיר עם מי שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות.

עם השנים ונוכח שכיחותה של העבירה, התגבשה בפסיקה מדיניות לפיה יש להחמיר בענישה ולקבוע עונשים שיש בהם לבטא מסר מרתיע לנאשם הניצב בפני בית המשפט ולעבריינים פוטנציאליים. בהתאמה, החלו בתי המשפט לפסוק גם עונשי מאסר מותנים ובמקרים הראויים, הוטלו עונשי מאסר בפועל, זאת כאשר לנאשם עבר פלילי או עבר תעבורתי מכביד, או כאשר מדובר בעבירת שכרות שניה.

הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירה של נהיגה בשכרות **בפעם השניה** נגזר בנוסף עונש מאסר שנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בודדים.

בתת"ע **6467-07-11 מדינת ישראל נ' פלדמן** (ניתן ביום 25/7/12) בו הורשע נהג שבגופו נמצא ריכוז אלכוהול בגובה 345 מיקרוגרם ל-3 שנות פסילה, מאסר מותנה, של"צ וצו מבחן.

בפ"ל **5262-12-11 מדינת ישראל נ' שוורצקופף** הורשע נאשם שבדמו נמצא ריכוז אלכוהול בגובה 940 מיקרוגרם ל-3 שנות פסילה, מאסר מותנה, של"צ וצו מבחן. ערעורו של הנאשם נדחה תוך שבית המשפט המחוזי מצוין כי מדובר בעונש חמור, אם כי לא כזה המצדיק התערבות של ערכאת הערעור.

בתת"ע **6480-11-10 מדינת ישראל נגד טולקובסקי** (ניתן ביום 18/5/11) נדון עניינו של נאשם שהורשע בנהיגה בשכרות ב-2 מקרים שונים כאשר ריכוז האלכוהול בכל אחד מהמקרים היה פי 2 מעל המותר ובפעם הראשונה היה

הנאשם נהג חדש. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר מותנה, פסילה, קנס ופסילה מותנית.

בת"ע 1416-12-08 מדינת ישראל נ' יאסין (ניתן ביום 25/1/10) דובר בריכוז אלכוהול בגובה 445 מיקרוגרם ועבירת שכרות קודמת, בעל עבר תעבורתי מכביד. בית המשפט דן את הנאשם לפסילה ולקנס.

רע"פ 2238/09 מראד נגדי נ' מדינת ישראל דן בעניינו של נאשם שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות ונהיגה ללא רישיון נהיגה. שכרותו נקבע מכוח חזקת הסירוב להיבדק. בית משפט העליון הותיר על כנו את עונש המאסר לחודשיים שהוטל על הנאשם לריצוי בפועל, 36 חודשי פסילה ומאסר מותנה, כאשר לחובתו הרשעות ב- 41 עבירות, הכוללות עבירות תעבורה רבות.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות במקרה שבפני, מדובר בריכוז אלכוהול שאינו ברמה גבוהה במיוחד, והשפעתו של הנאשם לא היתה ניכרת עליו, כפי שעולה מדוח המאפיינים שהוגש.

לאור המפורט, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בשכרות, כאשר מדובר בהרשעה שניה בנסיבות הענין נע בין מאסר מותנה ועד מאסר לחודשיים בודדים שיכול וירוצה בעבודות שירות, בצירוף רכיבי ענישה נוספים.

בגזירת העונש המתאים לנאשם, וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים.

הנאשם יליד 28/3/1988, גרוש ואב לילד, נוהג מגיל 17 שנה ולמעט עבירת השכרות הראשונה בה הורשע ניתן למצוא בעברו 2 הרשעות נוספות, שעניינן נהיגה על מדרכה שלא לשם חצייתה ונהיגה ללא ביטוח.

הנאשם עבר את עבירת השכרות הקודמת ביום 10/9/2008 בגינה נדון הנאשם לפסילה בת 8 חודשים, אך לצערי לא הורתע מהעונש שהוטל עליו.

התלבטתי אם להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל אך החלטתי כי נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות חייו הכלליות אינן מחייבות לעשות כן.

שמעתי הסברו של הנאשם בדבר נסיבות נהיגתו בשכרות, אך מסתבר כי גם לגירסתו נהג מאות מטרים.. נהיגה ברכב בזמן שכרות אסורה גם אם מדובר במרחק קצר בלבד.

משנתתי דעתי לעובדה שמדובר בהרשעה שניה בשכרות, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פוסל את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 30 חודשים בנכוי 30 יום פסילה מנהלית. רישיון יופקד

עמוד 3

לאלתר.

2..פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 29 חודשים.

3. דן את הנאשם ל60 יום מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 29 חודשים אם ינהג הנאשם משך תקופה זו רכב בפסילה או בשיכרות.

4. 6 חודשים טרם מועד סיום הפסילה יוכל הנאשם להתחיל בלימודי נהיגה מעשיים ועיוניים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ד, 15 מאי 2014, במעמד הנוכחים.

שם קלדנית: